

Κινηματογραφικός Κήρυξ

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΡΙΘ. 43

ΑΘΗΝΑΙ 10 'Απριλίου 1927

ΛΙΛΗ ΝΤΑΜΙΤΑ

Ἡ ὥρα ἡ καλλιτέχνις τῆς ἀθῆνης, ἡ ἀλησμόνητος Σελιμέν τοῦ ἔργου «Ζουέ ντὲ Παρί», ὡς Λίλιαν εἰς τὸ ἔργον «Χρυσὴ Πεταλοῦδα» ποὺ προβάλλεται ἀπὸ τῆς αὔριον Δευτέρας εἰς τὸ κινηματοθέατρον «ΑΤΤΙΚΟΝ».

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ.3.50

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ "ΚΙΝΗΜ. ΑΣΤΕΡΟΣ."

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΥΚΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Πώς λειτουργούν και εις ποίαν κατάστασιν εύρισκονται. — Αι μηχανικά των εγματοστάσεις. — Ἡ μουσική και τὸ κινόν. — Τὰ ὑπὲρ και τὰ κατὰ ἐνὸς ἐκάστου.

ΤΟ "ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ."

"Οταν εγράφαιμε γιά τὸ «Ἀθηναϊκόν» δὲν εἶχαμε ἀκόμη εἰσικοφῆτῆ τὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Καρόλου «Ἀχιλλεῖον» και κατὰ συνέπειαν δὲν τὸ εἶχαμε ὑπ' ὄψει διὰ τὰ κανονίσματα τοῦς ἐπαύριους μὲς ἀνάλογως τῆς ἀξίας ἐνὸς ἐκάστου. Δὲν ἐπιθυμῶ καθόλου νὰ μειώσω τὴν ἀξίαν τῶν «Ἀθηναϊκῶν» μὲ αὐτὰ πού γράφω ἀνωτέρω. Τούναντιον

Ἡ πρόοσις τοῦ κινηματοθεάτρου "Αχιλλεῖον"

φρονῶδι δασέγραψαι εἰς τὸ προηγουμένο φύλλο, καλῶς ἐγράφησαν, οὔτε δὲ μοῦ πέρασε ἀπὸ τὴν ἰδέαν τὰ ἀναθεωρῶσα. Ἐν πάσει ὅμως περιπτώσει τὸ «Ἀχιλλεῖον» δικαιότατα νομίζω νὰ διεκδικήσῃ τὰ πρωτεῖα μεταξὺ ὄλων τῶν συνοικιακῶν κινηματογράφων. ὑπὸ ἐπισημὴν πολιτείας εἰς καταστάσεις, καθαρῶς ἰσχυρῶς ἐνδόσεως, μὲ μηχανήματα κατὰ τῆς περικαίας, μὲ αἰθούσαν κλημιστηρίου, ἄλλο κλημιστηριὸν διὰ τὴν β' θέσιν, και θέατρα μὲ πινάκων πρῶτης γραμμῆς ἀπὸ τὴν ὁποίαν οἱ θεαταὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ ἐκλεκτότερα μέρη τῶν μελλοδραμάτων τοῦ Βέρδι, τοῦ Ροσίνι, τοῦ Μπετόβεν, τοῦ Μπερλιόζ, τοῦ Μέντελσον, τοῦ Μότσαρτ και ἄλλων.

Ἐπιχοίμησα νὰ ἀναφέρω κατὰ σειράν τὰ μέσα πού διαθέτει ἡ οὐλα τοῦ «Ἀχιλλεῖον» διότι εἴτι μόνον οἱ ἀναγνώσται θὰ σχηματίσουν σαφῶς ἰδέαν τῆς πραγματικότητος. Ἐπὶ μισῆ ὥρᾳ εἰς μίτην ἀναζητῶ μέσα εἰς τὸν κινηματογράφον αὐτὸν καί τι πού νὰ μοῦ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ τὸν ἐπικριθῶ. Εἶναι ἀδύνατον. Ὁ διευθυντῆς του τὸ εἶχε χειρὸς ἐπὶ ἅλα και μὲ τὴν ὀσφῆν του πρόνοιαν ἐπίμωσεν τὰ στόματα και τῶν πλέον ἀνοικονομητῶν και τῶν πλέον ἀπειρηκῶν, ἅπας διὰ παντός. Ὁ ἀνθρώπος ἐσκέφθη, ὅπως σκέπτεται ἕνας πολιτισμένος και εἶπε. Ἐδῶ θὰ κάνωμε κινηματογράφον. Θὰ κάνωμε δηλοδὴ θέατρον και θὰ καλέσωμε τὸν κόσμον πού κατοικεῖ εἰς τὰς πέριξ συνοικίας νὰ ἔλθῃ και νὰ περάσῃ δύο ὥρες εὐχάριστες. Ὁ κόσμος αὐτῶς δὲν εἶναι οὔτε ἀδύνατον, οὔτε Κάφροι. Εἶναι κόσμος ἐκλεκτός, πού ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐκλεκτῆς Κοινωνίας τῆς πρωτευούσης, ἅσα ὁ κινηματογράφος πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀξιώσεις του. Καὶ εἰδή ὁ ἀνθρώπος εἰς τὸ ἔργον του. Ἐβαλε τὰ δυνατὰ του, ἀνέπτυξε δὴν τὴν δραστηριότητά του, ἐκινήτοίηος δὴν τὴν εὐσυνειδησία του, ἐπιστρέψαιτες ἅλα του τὰ καλλιτεχνικὰ γούστα, κατέθεσε ἔλον του τὸ πολιτισμὸν και ἴδουσε κινηματογράφον εὐρωπαϊκόν.

Καὶ ἔνα βλέμμα μέσα εἰς τὴν κλημιστῆ τῆς μηχανῆς. Μία θαυμασία μηχανὴ μάρκας «Σιμπλὲξ» τοποθετημένη ἐπάνω εἰς βάσεις στερεάς, ἐργάζεται σὺν ὀφθαλμοῖς και ἐκπέμπει προβολὰς σταθεράς, ἀπὸ τὰς ὁποίας τὰ μάτια τῶν θεατῶν δὲν διατρέχουν κανένα κίνδυνον νὰ πάθουν ἀπὸ ἀσχηματισμῶν.

Αἱ ταῖναι πού προβάλλει τὸ «Ἀχιλλεῖον» εἶναι διαλεγμέναι ἀπὸ τὰ καλύτερα ἔργα τῶν διαφόρων κινηματογραφικῶν οἰκῶν τὰ ὁποία προμηθεύεται ὁ διευθυντῆς του ἀπὸ τὰ ἐδῶ ἀντιπροσωπευτικὰ γραφεῖα πλήρῃ τῆς «Τριάκλ». Ὑποθέτω δτι ὁ κόσμος πού συναρᾶ εἰς τὸ «Ἀχιλλεῖον» δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ κανένα παράπονον. Τούναντιον ἠμπορεῖ νὰ καυχᾶται διὰ τὸ θέατρον τῆς περιότητος του και δημολογουμένου αἰ ἄλλαι συνοικίαι τῶν Ἀθηνῶν ἀσφαλῶς θὰ τοῦς ἤλθουν διὰ τὸ θαυμάσιον κίνητρον διασκεδάσεως πού δὲν ἠτύχησαν ἀκόμη νὰ ἀποκτήσουν.

Νομίζω δτι εἶναι καιρὸς νὰ γράψωμε και δύο λόγια διὰ τὸν ἀνθρώπον πού ἐδημιούργησε τὸ «Ἀχιλλεῖον». Εἶνε ὁ κ. Κλαύδος Χατζηγεωργίου ἕνας ἀνθρώπος μὲ ἀνεπτυγμένα γούστα, μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων και τῶν υποχρεώσεων του ἀπέναντι τοῦ κοινῶν και μὲ εὐσυνειδησίαν σπανίαν. Ἡ φιλοδοξία του, εἶνε πῶς νὰ πληυτῆσῃ ἀκόμη περισσότερο τὰ ἀναπτυκτικὰ μέσα τοῦ θεάτρον και πῶς νὰ καταστήσῃ τὸ κινηματοθέατρον τὸ κέντρον τῆς ἐκλεκτοτέρας κοινωνίας τῶν πέριξ συνοικιῶν. Μὰ ὑποθέτω δτι αὐτὸ δὲ κατάρθωσε ἤδη.

ΤΟ "ΣΙΝΑΜΠΑΡ."

Δεύτερον ἀλοχος Ἀθηναϊκόν, ὁ ἐπὶ τῆς οδοῦ Χαλκοκονδύλη και εἰς τὸ τερατώδες ὄγκμα ἀκούουν κινηματογράφος «Σινάμπας».

Μετὰ φόβου Θεοῦ παίρνουμε μέσα διὰ πρῶτην και τελευταίαν φορὰν ἐννοεῖται, και ἐπιχειροῦμεν νὰ ἀνακαλύψωμε τὴν οὐλα. Πού εἶνε; Εἰς τὸ βάθος κοθῶς εἰσέρχεται κανεὶς εὐρίσκειται ἄριστος ἀπέναντι τριῶν μεθαινικῶν, «οἷα κατὰ τὸν» τὸν κινηματογράφου. Ἡ ἰσχυρὰ θουωδία, ἡ ὁποία διεκτῆνον εἰς δλόκληρον τὸν διάδρομον μὲ ἐξηγάγκασε νὰ τραπῶ εἰς σφυγν, και θὰ εἴψουρα παρ' ὀλίγον, ἂν ἕνας ὑπάλληλος δὲν μὲ συνεκρίσει.

και μου υπεδείκνυε την προς τὰ ἀριστερά κλίμακα, ἢ ὅποια ὀδηγούσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς προβολῆς. Ἐτο ἀκριβῶς ἡ ὄρα κατὰ τὴν ὅριαν ἐπιπροβλετο μία ταϊνία ἐπισωδιακῆ. Σκότος βαθύ ἐπεκράτει εἰς τὴν αἴθουσαν, τῆς ὁποίας ἡ ἀπαινετικὴ ἀπόφασις ἀνεπιδείχθη καφρασιακῶς ὄχι ἐν συνδιασῶν μετὰ τὰς ἀναθωμιώσεις τῆς ὑπόνοιου τοῦ προσφύτου Δονιῆ. Κατὰ ἀγροφωράνας ἀπὸ βραχυλασμίᾳ λαρυγγία, συνώδειαν τὴν ἐπιτυχὴ ἔρασαν τοῦ ἤρους τῆς ὀδύνης.

— Ἰα νῆ κ' ἔρχεται, φώναξαν μερικὸι, προφανῶς διὰ νὰ ἐιδωθῶσιν τὸν ἥρωα δεῖ κάποιος κίνησος τὸν ἀπειλεῖ ὑπὸ μορφὴν κακοῦργου. Σὲ λίγο κατὰ θριαμβευτικὰ σφουρίγματα πού παρ' ὀλίγον νὰ ξεοχίσουν τ' αὐτιά μου, ἐπλημύριζαν τὴν αἴθουσαν. Ἐχεν ἐπέδθη συμπελοχὴ εἰς τὴν ὀδύνη. Τὸ πῶλον κοινὸν εἶχε συγκινηθῆ καὶ τὸ αἶματ' αὐτοῦ εἶχαν ἀνάψαι. Παρ' ὀλίγον μερικὸι θερμαδαίμοι νὰ πηδῶσιν ἐπάνω εἰς τὴν ὀδύνην καὶ νὰ σπύσουν πρὸς βοήθειαν τοῦ κινδυνεύοντος ἤρωος τῶν. Ἡ κατάσταση ἐδύοκοτο εἰς κρίσιμον σημείον, ὅτε ἐπὶ τέλους τὰ φῶτα πού ἦν ὡς αἴφνης, ἔθεσαν τέρμα εἰς τὴν νευρικότητα. Τὸ πολεμικὸν μένος τοῦ κοινουῦ εἶχε κατευνασθῆ καὶ ἡ τάξις ἀπεκατεστάθη.

Ὅταν ἀνάψαν νὰ φῶτα δὲν ἤμικρῶ νὰ σᾶς περιγράψαι τὴν εἶδα ἐκεῖ μέσα. Κάτω στὴν πλατεία οἱ φαιώνες, τύποι τῶν πλέον λαϊκῶν συνοικιῶν τῆς πρωτεύουσας, ἦσαν ἐσπυλωμένοι εἰς τὰ καθίσματα εἰς διαφόρους στάσεις ξυνόμενοι διαρκῶς, βήχοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον καὶ φτύνοντες συνήθως εἰς τὸ πάτωμα. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ ὑπερῶν ἐκρέμετο κατὰ ποδάρας, μὲ περμένες κάλτες πάνω ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐφαίνοντο λερωμένα οὐβρανα πιθανῶς πλυθέντα πέρσοι. Τὸ θέαμα μου ὑπενθύμιζε ὀλίγην «Εὐκαιρίαν» εἰς τὸ κατάστημα τῆς ὁποίας ἐσπυλῶνται οὐκ ὀλίγοι οἱ ναῦται πού ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὸν Ναύσταθμο. Νέος θόρυβος καὶ ποδοπατήματα ἤρχισαν νὰ δοῦναι τὴν αἴθουσαν. Ἐπρόκειτο περὶ ἐκδηλώσεως ἀνυπακομῆς διὰ τὴν βραδύτητα τοῦ μηχανισμοῦ. Ἐπὶ τέλους ἡ προβολὴ ἐσυνεχίσθη. Μία σκηπὴ τρυφερὰ, ἐξύπνησε εἰς τὰ στήθη τῶν παρακολουθούτων, τὰς πλέον κτηνώδεις ὁμάς. Ἀπὸ τὰ στήματα μερικῶν ἔβγαιναν κατὰ στεναγμοὺς πού ἐμοιαζόν ὄχι βρυχηθμοὺς θύρων ὅταν αἰσθάνονται τὴν λείαν τῶν νὰ διαρῶν. Αἴφνης τὰ φῶτα ἀνάψαν. Ἐπεκολούθησε πανδαίμνιον. Ἐχε κοπῆ ἢ κορδέλλα. Ἐτο ἐξηκολούθησε ἡ παράστασις μέχρι τέλους. Τι νὰ προσθέσωμε λοιπὸν σὲ ὅλα αὐτὰ πού εἶδαν τὰ μάτια μας; Καὶ ἴ νὰ γράψωμε περισσότερα ἀπ' αὐτὰ πού ἐγράψαμε ἤδη; Ἡ ἄσυντηρία πάντως πού ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ἀσβέτομα τῶν πεζοδρομίων θὰ ἤμπερθε νὰ λάβῃ μιαν οὐραγὰν ἀπόφασιν καὶ νὰ περιορίσῃ τὸ κακόν.

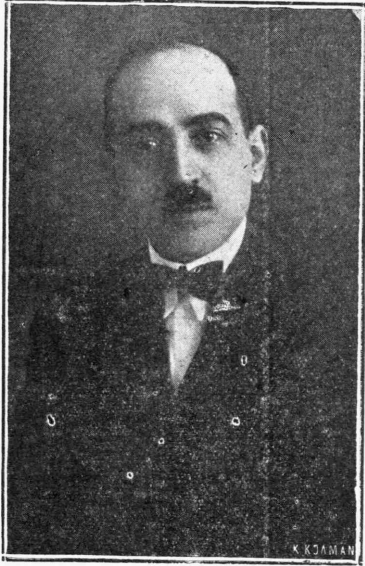
Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Σιναιμπῶ» κ. Μαγγανιώτης δὲν δικαιολογεῖται καθόλου διὰ τὴν ἀδιαφορίαν πού ἐπιδείκνυται εἰς τὴν κακοκίνην καὶ εὐκρινῆ ἢ γένει λειτουργίαν τοῦ κινηματογράφου. Δὲν πρέπει νὰ ἐνδοιασθῆται μόνον διὰ τὴν τοίτην του. Ἐχε ὑποχρέωσιν νὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὴν περιουσίαν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ χαρακτῆρος τῶν θεατῶν πού συγχάζουν ἐκεῖ. Διότι εἶναι ἀνασφαιβήσιμον δεῖ συγχάζουν ἐκεῖ καὶ πολλὰ παιδιὰ πού δὲν ἔχουν διόλου κακὰ ἔνστικτα. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶναι τοῦλάχιστον δὲν μποροῦν νὰ ὠφελήσων ἵποτε ἀπὸ ἐκεῖ δὲν πρέπει βέβαια νὰ φύγουν ἡθικῶς ζημιωμένα. Καὶ ἂν συμβαίει ἕνα τέτοιο πᾶγμα, ὑπεύθυνος τελείως εἶναι ὁ διευθυντὴς τοῦ κινηματογράφου, δὲ ὅποιος δημιουργεῖ ἀνάλογον κοινὸν πού μὴ μέρα θ' ἀποτελεσθῆ μέγος τῆς «Ἑλληνικῆς Κοινωνίας».

Ἡ ἄρμοδια ἐρχῆ πού ἔμειρε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν αὐτὰ τὰ μέτρα τῆς ἐς φροντίῃ ἐγκαίρως νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ κινηματογράφου αὐτοῦ δεῖ ἡ ἀσυντηρία ἐκ μετὰλλήλων τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἠθικῶν ἐνστικτῶν τῶν παιδιῶν, δὲ εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος τοῦ σχηματισμοῦ περιουσίας.

ΤΟ ΡΟΖΙΚΛΑΙΟ

Ὁ κινηματογράφος αὐτὸς ἀδικεῖται πολὺ ἀπὸ τὸ ἄσθητικὸν κοινόν. Ἀδικεῖται δὲ πολλοὺς λόγους ἀλλὰ

κυρίως α') διότι εὐρίσκεται εἰς τὸ κενερώκιον μέρος τῆς πόλεως, β') διότι ἀπὸ ἀπάνωθεν ἐσωτερικῶς κατασκευῆς ἐκπληροῖ διατὰς ἀπαιτήσεις τῶν θεατῶν καὶ γ') διότι αὐταῖν τὰς ὁποίας προβάλλει δὲν εἶνε τυχαία, τούτωντων μάλιστα εἶνε ἐκλεκτα ἀπὸ τὴν συλλογὴν τῆς Τριάντη καὶ ἄλλων πλὴν τῆς Φάντασε. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Ροζικλαί» κ. Δ. Καρρᾶς ἀνθρώπος μὲ εὐρεσιάν μόρφωσιν καὶ γνώριζον πολὺ καλὰ τὴν δουλειὰ του ἀντελήθη πολὺ γρήγορα δεῖ ἡ προβολὴ ἐπισωδιακῶν ταϊνιῶν ὄχι μόνον ὅταν ἀρῶσιν πλέον εἰς τὸ κοινόν ἀλλὰ καὶ δημιουργοῦν κακὴν φήμην γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ κινηματογράφου, ἢ ὅποια ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ θέατρον τὸν καλύτερον κόσμον καὶ συγκεντρώνει τὰ πλέον βδωβρα στοιχεῖα τῆς Κοινωνίας. Ὁ κ. Καρρᾶς εἶνε ὁ πρῶ-

ΔΗΜ. ΚΑΡΡΑΣ

ἰδιοκτῆς τοῦ Κινηματογράφου «Ροζικλαί» καὶ Ταϊνίας τῆς «Πανελληνίου Κινηματογραφικῆς Ἐνώσεως» (Π. Ε. Κ.)

τος ὁ ὁποῖος ἀπετάχθη τῷ Σατανᾷ καὶ ἐξοστράκιος ἀπὸ τὴν ὀδύνην τοῦ κινηματογράφου του τὰς ἐπισωδιακῶς ταϊνίας. Ἦδη ἀπὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν παίζει καθαρῶς κοινωνικὰ ἔργα χάρις εἰς τὰ ὁποία κατώρθωσε νὰ ἐξευγνήσῃ τὸ κοινόν του καὶ νὰ ἐξυψώσῃ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἐπισκεπτῶν τὴν φήμην τοῦ κινηματογράφου του. Καὶ βελτιομένως ἢ ο κέρμα ἕνα τέτοιο θέατρον, κομψὸν καὶ ὀρατῶ, εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἀθηνῶν νὰ ἔχη τὴν φήμην τοῦ «Πανοράματος» καὶ τοῦ «Σιναιμπῶ». Εἶνε δὲ ὁ κ. Καρρᾶς ἄξιος συγχαιρηθῆναι διότι ἀντελήφθη ἐνοργίς τὸ ἔποςιν αὐτὸ καὶ ἐπέτυχε νὰ τὸ ἐπινοήσῃ. Ἡ αἴθουσα τοῦ «Ροζικλαί» εἶνε ἀρκετὰ εὐχάριστη μὲ ὅλα τὰ μέσα πού χρειάζονται διὰ νὰ θεωρεῖται μία ἀπὸ τὰς τελευταίας αἰθούσας κινηματογράφου τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκτός τῶν πολυπληθῶν ἀνέμου ἤρων καὶ ἀπορροφητήρων πού ἔχει τὸ «Ροζικλαί», διαθέτει καὶ εἰδικὰ ἠλεκτρικὰ μηχανήματα τὰ ὁποῖα ἀρωματίζουν τὴν ἀιμό-

σφαιραν αυτοματως και όχι όπως εις μερικά κινηματο...

Η μηχανή του «Ροζικλιαν», αν δεν απατώμαι μάγκας...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΜΙΑ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΗ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ 6.500 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ ΕΛΛΗΝ Ο ΙΔΙΟΤΡΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

Η «Εφημερίς των κινηματογραφικών ταινιών» περι...

Διά την συνδιάλεξιν αυτήν δ' εβ' Αμφίση: Έλλην επι...

Ο κ. Σ. Στεφανίδης συμπληρωματικώς μ'ς παρέχει...

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: «Μαγεία», «Α.Ο.Δ.Ο.» και «Παλλάς».

ΑΛΗΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Είς το τέλος του τρέχοντος μηνός 'Απριλίου, λήγουν αι...

Παρακαλούται θερμώς οι άνωτέρω κ. κ. συνδρομηταί...

Η Διαχειριτής

WOLLEN SICH über den DEUTSCHEN FILM-MARK schuell und gut unterrichten, abonnieren Sie die wöchentlich 6-mal erscheinende "LICHT-BILD-BUHNEN" mit der monatlichen Beilage Der Filmspiegel

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κλ. Μιμίκογ, (Αίγιον).—Σίς ενθαρσιωμένοι διά την ε...

Γ. Νισσόπουλον (Κυράλλαν).—Αντιτυχώς δεν θα δημο...

Γ. Χαλκιδην, (Σύραος).—Φωτογραφία εντάλμασ. Εικο...

Σ. Καζαντζην (Σάνθη) και Β. Σκαλιδου (Έριταδα).—

Α. Πλακοπούλην (Κορίνθον).—Ο κ. Γιώργος διατί δεν...

Β. Δουγαν (Κοζάνη).—Επιταγή ελήφθη, ενθαρσιωμέν...

Α. Σωφρονοάην (Μυτιλήνη).—Ελήφθησαν δραχ. 225...

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

ΚΑΠΙΤΕΝ ΡΑΣΚΑΣ Παραγωγή «Sociétés des Cinéromans» (Προεβλήθη εις τὸ «Αττικόν»)

Τὸ νέον ἔργον τοῦ Henri desbontaines δὲν στασιάζει...

ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΗ Παραγωγή «U.F.A.» (Προεβλήθη εις τὸ «Οὐρα-Πάλας»)

Ἡ «Δύναμις καὶ Καλλονή» εἶνε μία ταινία ἣ ὅποια συγ...

«Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΡΩΠΑΝΑΚΙ», Παραγωγή «Eichberg-film-der U. F. A.» Προβλήθη εις τὸ Οὐρα-Πάλας

Ὁ «Δημοκράτης», ὁ μοντερνιστὴς καὶ λεπτοὺς σκηνοθέτης...

κέρει καὶ μπριό. Ὁ νεαρὸς καλλιτέχνης Φύτσερ, ὅστις ἐξελ...

«ΚΑΡΜΕΝ», Παραγωγή «Albarts» (Προεβλήθη εις τὸ «Πάνθηον» καὶ τὸ «Ἰντεάλ»)

Ὁ Ζίκ Φαίντερ, εἰς τὸν ὅποιον ὀφειλομένη ἦν ἡ τὴν «Α...

Ἡ «Κάρμεν» εἶνε ἀπὸ τὰς ἀριστοτέρας ταινίας, ἣ ὅποια...

Βίον Παπαγιούλις

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ «ΠΑΡΘΕΟΥ»

'Αθήναι 11-17 'Απριλίου 1927

ΠΟΛΥΑΝΝΑ

Πρωταγωνιστεί ή γλυκειά Μαίρη Πικφορντ

TAINIA THE AMERICAN FILM — ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ».

Ἡ παιδική ηλικία τῆς Πολυάννας Βιτιέ ἐπέρασε μέσα σ' ἓνα μικρὸ σπίτι κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους 'Ο-ζάρκ όπου οἱ γονεῖς τῆς ἐπῆγαν διὰ λόγους ὑγείας. Ἡ μητέρα τῆς νεαρᾶς Πολυάννας, δὲν ἐπέζησε πολὺ εἰς τὸ μέτρον αὐτὸ καὶ ἡ μικρὰ ὄρφανη ἀνετράφη ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς, ἓνα πάστορα τοῦ ὁμοῦ ἡγάθη πρὸς τὴν κόρη του ἦτο ἀπεριόριστος. Ἡ μόνη του ἐπιθυμία ἦτο πὺς νὰ τὴν καταστήσῃ εὐτυχῆ. Ἄλλ' ἡ μοῖρα δὲν ἠθέλησε νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς πόθους του. Κι ἓνα ἡμέραν ὁ ἀτυχὴς πάστορ εὐφρόνως ἐτοιμοθάνατος. Ἐπάνω στο κρεβάτι του δὲν ἦτο καίνας ἄλλος πλὴν τῆς πολυγαμημένης του κόρης ἡ ὁποία τὸν ἐκεῖται. εἰτο καὶ τοῦ ἐτραγουδοῦτος γάμποτε κανένα τραγοῦδι τοῦ χωριοῦ. Μιά ἀν' αὐτὲς τῆς ἡμέρες ὁ πάστορ ἐξέπνευσε ἀποκοιμηθεὶς γιὰ πάντα ἀπὸ τὰ γλυκὰ νουνοῦσιματα τῆς μοιράκινης Πολυάννας, του ἡ ὁποία εὐρεθεῖσα μόνη καὶ ἐρημος πλεον ἠγαγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πατρικὸ τῆς σπίτι καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν θείαν τῆς Πόλλυ, ποῦ κατοικοῦσε σὺδ Μπέλτινγκχοβιλ. Ἡ Πόλλυ ἦτο μία ἐγωίστρια παρὰ τὴν μεγάλην τῆς περιουσία. Κοι ἡ Πολυάννα κατέφυγε σ' αὐτὴν γιὰ πρώτη φορὰ νομίζουσα μὲ τὴν ἀφέλῃ καὶ ἄθωα καρδιά τῆς διὰ τὴν ἐγνωρίζε σάν κολῆ καὶ εὐγενικὴ γυναίκα. Ἐκεῖ ὁμως ἀρχίζει γιὰ τὴν Πολυάννα μία σκληρὴ καὶ βασανισμένη ζωὴ. Ἡ θεία Πόλλυ εἶνε μία γεγοντοκόρη ποῦ δὲν ἐνυμευθεῖ ποτὲ καίτοι καί ἰστε τῆς ἐδόθη εὐκαιρία νὰ παντρευθῇ τὸν Σάιτον, λατρὸν τοῦ χωριοῦ. Ἐκτοτε ὁμως τὸ μεδίαμα δὲν ἀνθεὶ πλέον εἰς τὰ χεῖλη τῆς καὶ ἡ Πόλλυ εἶνε ἡδὴ πρόεδρος ἐνὸς γυναικείου Συλλόγου κατὰ τῆς ἀνηλικιότητος, τὸν ὁποῖον διευθύνει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Ὄταν ἡ Πολυάννα ἐφθασε σὸ σπίτι τῆς θείας τῆς, ἐξω ἔβρεχε τρομερὰ. Ἐκεῖ γιὰ πρώτη φορὰ εἶδε ὄμοια φορέματα καὶ πλούσιο σολόνι. Τὰ μάτια τῆς ἐπεσαν ἀμέσως στὴ μεταωτὴ ῥόμπια τῆς θείας τῆς καὶ ἐπῆραν μίαν ἐκφρασί θυμασμοῦ. Ἡ Πόλλυ ἐν τούτοις παρὰ τὴν διατριπίαν τοῦ χαρακτήρος τῆς ἐδέχθη τὴν Πολυάνναν σὸ σπίτι τῆς μὲ αὐστηρὸν καὶ ψυχρὸν τρόπον.

Μιά μέρα ἡ Πολυάννα σ' ἓνα περιλάτῳ τῆς μέσα στοὺς ἀγροὺς ἐγνωρίσε ἓνα ὄρφανὸ ποῦ εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ ὄρφα νοσοκομεῖο. Ἐκεῖ εἶθηκε τότε νὰ τὸ παρουσιάσῃ στὴ θεία τῆς, μὲ τὴν πεποίθησι διὰ αὐτὴ ὡς πρόδρος τοῦ συλλόγου Περιθάλψεως θὰ τὸ ἐβληθοῦσε. Παρὰ τὰς προβλέψεις τῆς ὁμως αἰ κυρία τοῦ Συλλόγου ἠρηθίσαν νὰ περιθάλψων τὸν νεαρὸν Τζιμ, ὁ ὁποῖος εἶτο ἕμενε χωλὴς στέγγ. Εὐτυχῶς δι' αὐτὸν ὁμως ἡ Πολυάννα ἐφρόντισε πρὸς τὸ βροδὺ νὰ τὸν κρύψῃ μέσα σὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ τῆς ὁποῦ εἶχαν τοποθετημένους διαφόρους σάκκους. Ἡ καλοσύνη τῆς Πολυάννας ἴσχυσε νὰ κατακτῆ βαθμηδὸν τὴν συμπάθειαν τῶν οἰκείων καὶ τῶν γειτόνων. Ἡ θαλαμηπόλος Νανὸς, ὁ πατέρας τῆς Τζιμ καὶ ὁλοὶ σκεδὸν οἱ χωρικοὶ ἴσαν ἐνθουσιασμένοι μαζὶ τῆς καὶ τὴν περιέβαλαν μὲ μίαν ἀπεριόριστη καὶ εὐλικρινὴ ἀγάπη, ἐκτός ἐπιτῆς θείας Πόλλυ ἡ ὁποία ἐξηκολούθει νὰ εἶνε ἀπέναντι τῆς ψυχρᾶ. Ὡ; καὶ αὐτὸς ὁ πρῶτος τοῦ χωριοῦ ὁ πλούσιος Πέντλετον εἶνε καταγοητευμένος μαζὶ τῆς καὶ αἰσθάνεται ζωηρὰν συμπάθειαν δι' αὐτὴν, διότι εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς ἐνθυμείται μίαν ἄλλην ποῦ εἶχε ἀγαπήσει ἄλλοτε.

Καμιά φορὰ γιὰ νὰ εὐτυχίσῃ κανεὶς πρέπει νὰ δοκιμασθῇ προηγουμένως κάποια δύστυχια καὶ κάποιο πόνο. Καὶ αὐτὸ συνέβη τότε καὶ μὲ τὴν Πολυάννα. Ἐνα αὐτοκίνητο ποῦ περνοῦσε ἀν' ἐκεῖ κοντά παρ' ὀλίγον τὰ διαμελίση κάπως παιδάκι. Τὸ αὐτοκίνητο τὸ ὄδηγοσε ὁ Πέντλετον. Ἡ

Πολυάννα βλέπουσα τὸν κίνδυνον τοῦ παιδιοῦ τρέχει ἀμέσως καὶ πέφτει μπροστὰ στὸ παιδί καὶ διὰ νὰ τὸ σώσῃ ἀπὸ βέβαιο θάνατον διακινδυνεύει τὴ δικὴ τῆς ζωὴ. Τὸ δυστύχημα ἦτο μεγάλο. Τὰ μέλη τῆς πτωχῆς Πολυάννας ἐπαθάν ἀπὸ παραλοῖα καὶ γενικὸς ἐπιστετεο δὲ ἡ ἀτυχὴς κόρη δὲν θὰ ἠμποροῦσε πλέον νὰ περπατήσῃ. Κατόπιν

τοῦ γεγονότος αὐτοῦ τὰ μάτια τῆς θείας Πόλλυ ἀνοίγουν ἐπὶ τέλος. Αἰσθάνεται μίαν εὐλικρινὴ λύπην γιὰ τὴν ἀνεψιά τῆς καὶ μετανοεῖ διότι τῆς ἐσφρότερο τόσον σκληρὰ καὶ ἀδικά. Καὶ ἡ Πόλλυ γίνεται εἰς τὸ προσέκφαλο τῆς Πολυάννας ὁ καλύτερος καὶ γλυκύτερος σύντροφος. Προσκαλεῖ παρὰ τὴν ἑαυτὴν ἰατρὸν ὁποῖος ὁμως δὲν τῆς δίδει καμὴν ἀελπίδα διὰ ἡ Πολυάννα θὰ γίνῃ καλά. Μία θλιψὴ ἐπιθυμία τοῦ πρόσωπόν τῆς καλῆς κόρης, ἡ ὁποία λυτεῖται περιουσιώτερον τώρα ποῦ ἀπέκτησε τὴν συμπάθειαν τῆς θείας τῆς νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὴν διασκεδάσῃ καὶ αὐτὴν μὲ τὸ παιγιόδι ποῦ διασκεδάζε ἄλλοτε τοῦς χωρικοῦς.

— Νὰ καλέσωμε, λέγει μὲ ἀφέλεια στὴ θεία τῆς καὶ τὸν ἰατρὸν Σέιτον. Ποῦ ἔξεραι; Μπορεῖ νὰ μὲ γιαιτρεῖσῃ. Ἡ Πόλλυ ἐπὶ τέλος κάμπτεται εἰς τὰς παρακλήσεις τῆς ἀνεψιάς τῆς χάριν τῆς εὐτυχίας τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἄλυτον μνηστῆρα τῆς νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ. Ἡ πίστις τῆς; μικρὰς Πολυάννας ἐθραύσθη. Μετ' ὀλίγου ἡ μέρας ἀπεραιώσθη νὰ γίνουσι αἰ πρώται δοκιμαὶ διὰ νὰ πε-

μοισσοῦ, τὸ μεγαλόθηγμα τοῦ Βικτωρος Οὐγκώ «Οἱ Ἀφλοιοί».

Κινημ. Σαπρό. Προεβλήθησαν ἡ συντήγια διαφόρων ἐπιστοδικῶν ἔργων καὶ τὸ δραματικὸν ἔργον τοῦ Μωζέ, «Οἱ Μλοῦ» μετ' ἐπιτυχίαν ἄλλων Τεῖς καὶ Τζὼν Ζιλιέρτι, τὸ ποῦτον ἂν καὶ δὲν ἐσημεῖοσε μεγάλην ἐπιτυχίαν ἕως ἄραυς πολὺ. Ἀπὸ τὰς 2 τρέχοντες ἡμέρας Ἀριόλιου ἔλασε ἐβάρυν τὸν παραστάσιον τῆς ἡ Ἑλληνικῆς θεατρικῆς Ὀλυμπίας Κινηματοῦν τῆς Γραϊοῦδης.

Α. Σωφρονιάδης

ΧΑΛΚΙΣ

Εἰς τὸν Κινηματογράφον τῆς πόλεως μας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἐνταζία, προεβλήθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας τὰ ἑξῆς ἔργα. «Μαρία Ἀντουανέτα», «Παναγία τὸν Παρισίον», «Κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος» μετ' ἐπιτυχίαν, «Μάβρι», «Ἀνευστρόβιλος τὸν ψυχῶν», «Ἀπαχισσα Μοναχίση», «Γάμος Ἀρχιτον», «Κόμισσα», «Τραγικὸν Τραγῶν», «Μλοῦ», «Ἀγνή Σουζάν», «Τὸ σπῆτι τοῦ ψυδου», «Ἰνδικὴ τραγωδία», «Φωτιά», «Τρία ρολόγια» καὶ «Ὁ ἀγαμέμνων στὸν παράδεισον».

Καρῶνης

ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Κινημ. Θέσις. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἐκείνη ποῦ ἠπορεύθη» καὶ «Κόμισσα» μετ' ἐπιτυχίαν.

ΒΟΛΟΣ

Κινημ. Ἀχιλλεῖον. Προεβλήθησαν μετ' ἐπιτυχίαν τὰ ἔργα «Μαχαρὴ Στραχώση» μετ' ἐπιτυχίαν, «Βασιλικὸ ἔροτος» καὶ «Ὁ οὐδὸς τοῦ Σείχη» μετ' ἐπιτυχίαν καὶ τὴν Βίλια Μπαῦν.

Κινημ. Ἀ-γυλλά. Προεβλήθησαν «Ὁ γέμιμαρος» μετ' ἐπιτυχίαν καὶ «Ἡ Μοναχίση».

Π. Μαλικιώσης

ΛΑΡΙΣΣΑ

Κινημ. Ντορέ. Προεβλήθησαν «Ὁ ῥίος τοῦ Χορσιού», Προεβλήθη ἀνεγγέλλει τὴν προβολὴν οἰκείας ἐκτελεσθέν ἔργον.

Κινημ. Ἀτικὸν Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ μάχη τοῦ Σαντιόγο» καὶ «Ἀδῶς ἀμαρτωλῶν».

Β. Λογοθέτης

ΕΛΛΗΝ

Κινημ. Μέγας. Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ «Συρκοῦφ» προεβλήθη εἰς ἐποχὰς «Τὸ Σπῆτι τοῦ μυστηρίου» μετ' ἐπιτυχίαν.

Κινημ. Πάνθοον. Προεβλήθησαν τὸ τέλος τοῦ ἐπιστοδικου «Τὸ ματι τοῦ ἀετοῦ» καὶ «Ἡ κόρη τοῦ Ποσειδῶνος».

Ε. Καζατζῆς

ΧΑΝΙΑ

Κινημ. Ἰδαίον Ἀντρον. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Πρὸς τὴν ὄψαν» καὶ «Ἡ ἀπαχισσα τῆς Μοναχίσης».

Κινημ. Κιντρικόν. Προεβλήθησαν «Ἡ ποδῶν» καὶ «Τὰ κορίτσια τῆς ἐποχῆς μας».

Ε. Κουβασιάνης

ΚΑΒΑΛΙΑ

Κινημ. Δαοῦ. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὸ κορίτσι τῆς γειτονίας τὸν Παρισίον» καὶ «Ἐρως λιητοῦ Ἀριστοκράτου».

Κινημ. Ἀμερικανικὸς. Προεβλήθη τὸ γερμανικῆς ἐποθέσεως ἔργον «Ἀπὸ τὰ χρονικά τοῦ Γερμῶνος» τὸ ποῦτον δὲν ἤσασε ἀπολύτως.

ΕΒΡΥΑΙ

Κινημ. Ὀρφενός. Προεβλήθησαν εἰς ἐποχὰς «Ἡ ὄργανοποιεῖα» καὶ «Τὸ μυθιστόρημα μᾶς κοκίτου» μετ' ἐπιτυχίαν.

Κινημ. Πατέ. Προεβλήθησαν «Ἡ Κολμπερὶ» καὶ τὸ «Χαμὶ τὸν Παρισίον».

Κινημ. Πάνθοον. Προεβλήθη τὸ ἔργον «Ὁ Σείχη» μετ' ἐπιτυχίαν καὶ τὴν Ἀγνή Ἀρῶς.

Ἡ ἐν λόγω ταῖνα ἔσημεῖοσε πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν καὶ παρηκολούθησε ἐπὶ τοῦ καλλίτερον κόμον τῆς πόλεως μας. Κατὰ τὴν ἐπὶ ἐπισημοῦ δικαιοσύνη προβολῆν διεκρούμεν τὰς Δεσποινίδας Κοτῶν, Ἀδελφίδων, Μ. Γαλδίου, Μ. Ἀντουάρον, Ἀβραμίου, Φωσά, τὰς Κυρίας Γαλδίου, Τικοπούλου, Ἀντιμάρον, Πατισοῦδον καὶ Ρακιντζῆ καὶ τοὺς κ. κ.

Τσιπόλιον, Τσακμάκη, Πολυμυνοπούλου, Πατισοῦδον, Πιστολάκη τοῦ ἄρχοντος, Ἰ. Σοφῆν, Τέρον κλπ.

Ἡ ἔλασε ἐπάρξιν προβολῆς τοῦ ἔργου «Συρκοῦφ» μετ' ἐπιτυχίαν τὸν σπῆτιον.

Γ. Χαλκίδης

ΤΥΡΝΑΒΟΣ

Κινημ. Τοῦμπας. Λιέκοσε ὁριστικῶς μέχρι τῆς νέας θεατρικῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ.

Κινημ. Ἀτικόν. Προεβλήθη κατ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα τὸ ἔργον «Ζαζά» μετ' ἐπιτυχίαν.

Γ. Κολοβός

ΚΑΒΑΛΙΑ

Ἐνα πρωταῖοστον διὰ τὴν πόλιν μας γεγονὸς ἔλασε χροῖον τὴν παρεκδοῦσαν ἐβδομάδα εἰς τοὺς κινηματογράφους τῆς πόλεως μας, μετ' ἐπιτυχίαν τῆς τελευταίας ταῖνας τοῦ Σαρλιώ «Χουσοθῆρας». Τὸ ἀνοίγειον ἔργον προεβλήθη ὁλόκληρον εἰς 10 πράξεις, συγχρότως καὶ εἰς τοὺς δύο Κινηματογράφους μας «Ὀλύμπια» καὶ «Ἀγλή» καὶ μετ' ἐπιτυχίαν.

Ὁ Τάξις Τσιπλιν ὡς συγγραφεὺς, ὡς σκηνοθέτης καὶ ὡς πρωταγωνιστῆς τοῦ ἔργου, ἔλασε μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ ἐσημεῖοσε σταθμὸν εἰς τὰ κινηματογραφικὰ χρονικά τῆς πόλεως μας.

Ἐπίσης εἰς τὰ «Ὀλύμπια» προεβλήθη καὶ τὸ ἔργον «Στοιχειώμετὸ σπῆτι» μετ' ἐπιτυχίαν, καὶ εἰς τὴν «Ἀγλή» τὸ ἔργον «Ταξεία ἀμαρτωλῶν» καὶ μετ' ἐπιτυχίαν ὁ Ἄρον καὶ ἡ βολὴ τὸν.

Γ. Κ. Νταϊπούης

ΗΥΡΙΟΣ

Κινημ. Ἀπόλλων. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ ἡρώς τοῦ ἔροτος» καὶ «Ὁ Σαρλιώ στὴν Κάμερον».

ΑΙΓΙΟΝ

Κινημ. Ἀνάπαισι. Προεβλήθησαν τὴν παρ. ἐβδομάδα μετ' ἐπιτυχίαν τὸ ἔργον «Ἡ ἀπαχισσα τῆς Μοναχίσης» καὶ «Τα 50 χρονία ἐπὶ τὸν Ζοῦπ». Ὑπεβλήθη εἰς τοὺς θεατὰς τὸ πρῶτον διὰ τὸ εὐνοεῖδιον καὶ τὸν ἠθοστικόν.

Κ. Μ. Μίκος

ΚΟΖΑΝΗ

Κινημ. Ὠραῖον. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὸ σπῆτι» μετ' ἐπιτυχίαν, «Ἡ παρηχίσινα τοῦ κίονος» μετ' ἐπιτυχίαν, «Ἡ Νευρλό», τὸ ποῦτον ἐπάρξιν καὶ κατεγρομοροσθηθῆ καὶ «Τὸ χρῶσ ρολόγ» μετ' ἐπιτυχίαν τὸν ἐπιστοδικῶνον Ζαλαμῶν.

Β. Δροῦνης

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Γ. Τσαντίλας	Κόρωνθος	1-4-1927	Μέχρι	30-3-1928
Κινημ.	Ὀλύμπια	Καβάλλια	1-4-1927	» 30-9-1927
»	Ὠρόν	Κοζάνη	1-4-1927	» 30-3-1928
Νικ. Καλοῦμενος	»	1-4-1927	»	30-6-1927
Α' Ἀνατοσιωιάδης	Ἀθήνη	1-4-1927	»	30-3-1928

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ἀνακοίνωσις

Ματαιωθῆσις λόγῳ τῆς κακοκαιρίας τῆς εἰς Χαλάνδρον ἐκδρομῆς τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου πρὸς λήψιν τῆς πρώτης κινηματογραφικῆς ταῖνας, ἡ ἐκδρομὴ αὕτη θέλει γίνῃ ἀφῆκτως τῆς προσεχῆ Κυριακῆν 17ην τρέν. ἡμῶς. Παρακαλοῦνται ὅθεν ἐπιμετῶσασον ὅσοι ἐκ τῶν μελῶν ἐπιθυμοῦν.

Τόπος συγκεντρώσεως Πλατεία Κάνιγγος ὥρα 2 μ.μ. (Γ. Σ.) Ἐκ τοῦ Συνδέσμου)